

Současné podmínky (epilog)

I když jsem v minulých letech změnila předmět svého studia, neustále jsem udržovala spojení s bytostmi, které jsem v této knize popsala. Při všech svých dlouhých cestách vždy na všech místech automaticky navazuji s nimi kontakt. Tím dosahuji jednoty s žijícími inteligencemi, kamkoliv přijdu. Když jsem se rozhodla pročíst tento starý rukopis a zveřejnit jej, přátelé se zajímali o to, jak tento svět skřítků prožívá velké změny, které prodělává náš svět. Byla to zajímavá myšlenka a domluvili jsme se, že se vrátím na stejná místa, abych zjistila, jak na skřítky působí znečištěné prostředí, které způsobil člověk. Samozřejmě nebylo možné, abych cestovala do Austrálie nebo na Jávě či do Indie. Mohla jsem však jet na jižní a východní pobřeží USA. Tato doba olejových skvrn, odpadků v oceánech, výfukových plynů, nová a nová staveniště, zabírající oblasti skřítků, musí mít na ně nějaký dopad. Přesvědčíme se.

Uběhlo již mnoho let od té doby, kdy jsem byla naposled na tomto místě. Sound je blízko obydlené oblasti, ale vybíhá až do otevřeného moře. Z pláže můžeme pozorovat jak Sound tak moře. Před 15 lety jsem toto místo navštěvovala často a dosud mi bylo blízké. V létě je hustě obydleno letními hosty, ale v zimě si troufá jen několik otužilců čelit větrům. První věcí, které jsem si všimla, bylo, že je zde méně vodních miminek a méně skřítků. Také se mi zdálo, že vlny nedosahují tak daleko na pláž, ale zůstávají na okraji, odkud se vracejí v pěnivém příboji. Celá síť energie už nevypadala tak jasně ani nebyla tak silná. Myslím síť energie ze dna moře, kterou jsem popisovala, nyní se mi zdála divná. Zdála se na mnoha místech poškozená, což způsobovalo disharmonii v celkovém proudění energie. Skřítkové blízko pobřeží, kterým říkám vodní miminka, se bavili a převalovali ve vodě, ale už jich nebylo tolik. Ano, smutně musím oznámit, že jich je mnohem méně. Další pozoruhodný rozdíl je v tom, že dříve existovala určitá symbiosa mezi mořem a vzduchem, která nyní nefunguje - aspoň ne naplno. Na některých místech v moři a tam, kde spojení mezi mořem a vzduchem je přerušeno, proudy energie nepracují harmonicky. Myslím, že vodní miminka nechápou a nemohou chápat toto znečištění. Zdá se, že znečištění na jihu (které vždy do určité míry existovalo) se nyní rozšířilo a zasáhlo větší hloubky moře, dříve bylo spíše povrchové. Olejové skvrny z nedávného ztroskotání tankeru nepostihlo tato místní stvoření. Vědí, že je více špíny, z fyzického pohledu je moře mnohem více znečištěné a správně tuší, že to má spojitost s lidmi. Přesto nemohou zcela pochopit, proč tomu tak je a proč je mnohem méně ryb. Pracují stále, ale protože výsledky nejsou tak radostné ani účinné a protože vědí, že to má něco společného s lidmi, přestávají se o nás zajímat. Je tu i náznak strachu a stažení se. Mnoho druhů ryb a jiných mořských živočichů se nyní odstěhovalo dále od pobřeží. I když jsem tuto návštěvu uskutečnila ve zvláště kruté zimě, přesto všichni cítí, že člověk je za tento úbytek odpovědný a proto už ani mořské bytosti nejsou k lidem tak přátelské. Dokonce i dále ve větších hloubkách je nyní méně života než dříve. Polámaný energetický model je pozorovatelný z břehu, až kam jsem dohlédla. Toto poškození je způsobeno fyzikálně, takže skřítkové je mohou opravit jen částečně. Protože tento symbiotický vztah, který je univerzální a pokrývá celou zemi, je porušen, mohou nastat dalekosáhlejší účinky v budoucnosti, než mohu zjistit z této jedné lokality.

Bytosti vzduchu mohou snadněji uniknout znečištění tím, že se vznesou výše na nebe. Přesto ale nejsou šťastné ani ony. Dokonce i ve vysokých vrstvách vzduchu je energetický model narušen. I tyto bytosti se od lidí odtáhly a nezdá se, že by proti znečištění něco dělaly. Ani bytosti moře ani vzduchu nejsou rády, když je kolem nich hodně lidí. Samozřejmě pracují dále, je zde však rozdíl: Mají pocit, že to nedokáží, že nezvládnou to, co člověk dělá; je to něco, co prostě nemohou přijmout a to je zbavuje odvahy. Tento názor se spíše vztahuje na znečištění vzduchu než moře, protože hluboké mořské vody jsou na tom o něco lépe. Hluboké moře se omlazuje. Nechci vás zavádět, skřítki jsou skutečně krásní a stále ještě sami sebou. Ještě stále existuje kouzelná čistící schopnost moře. Vedoucí bytostní, kteří jsou o mnoho výše, jsou poněkud vzdáleni znečištění, ale jsou hluboce zasaženi jeho důsledky. Tito

bytostní rezignovali na znečištění více než skřítkové. Oni cítí, že lidé v budoucnosti něco udělají, aby tento stav napravili, je zde ale nyní nebezpečné období, kterým se musí projít, období velkého stresu, které je zřejmé z obrovského tlaku ve vnitřních světech. Je samozřejmé, že devové jako celek dohlédnou dále než skřítkové, kteří pro harmonii pracují den ze dne. Toto období stresu a nedostatku souběžné energie je již zřejmé z prasklin symbiotické sítě u pobřeží, o kterém jsem se zmínila. Znečištění na jihu je velice hutné a v tomto varujícím období to vypadá, jako by nějaká šňůra (z nedostatku lepšího slova) hutné energie narušovala vzájemný vztah mezi zemí, vodou a vzduchem. Skřítkci a vodní miminka se snaží proti tomu něco dělat, ale v této době jsou poděšení a nevědí, co dělat. Devové, protože jsou dále od toho a vidí věci z většího nadhledu, cítí, že se to překoná a zřejmě čekají, až lidé napraví vlastní škody.

V těchto dobách varujícího znečištění bytosti vzduchu unikají do větších výšek, kde jsou volnější, ale ubozí skřítkové v Soundu kolem pláže by sice mohli odejít do větších hloubek, ale nejsou tam šťastni. Nemají rádi hloubky, jsou zvyklí na mělčiny. Tito skřítkové pobřeží jsou více spojeni se zemí, zvířaty, rostlinami a dokonce i s lidmi a jejich zvířaty. Stále vykonávají svou práci, mají však dnes menší vztah k člověku. Pouze výjimečně, když oba společně prožívají krásu přírody, se vztah obnoví. Nebylo by správné říkat, že ztratili svou schopnost radovat se; je to součástí jejich bytí. Pociťují ztrátu života a životních forem, ale jejich radost z mnoha tvarů stromů a rostlin je zde stále a oni pracují se stejným nadšením jako dříve. Připouštím, že je jich méně, ale skřítkové jsou zde ze stále stejných důvodů a pracují, jako pracovali vždycky. I když ve městech se jejich počet zmenšil, v mnohých městských zahradách žijí a pomáhají vzrůstu.

Znečištění prostředí ve městech není znečištění pouze městského vzduchu, které pociťuje už i člověk. Ale zákeřnější znečištění je způsobeno pronikáním budov, továren, škol a sídlišť, které zabírají půdu, kde skřítkové dříve žili. Byli vytlačeni stejně jako ptáci a divoká zvěř, i když jsou v některých parcích a lesních rezervacích, není jich dost. Vidí, že člověk se zmocňuje jejich oblastí a nechává jim stále méně a méně půdy. Používalo se příliš mnoho chemických prostředků a umělých hnojiv, což mělo ničivý vliv na jejich práci. Je mnohem lepší používat přirozené látky, které mohou pomoci i jim při hubení škodlivého hmyzu; rovnováha v přírodě mezi formami života (hmyz - ptáci, ještěrky, atd.) je stále nejlepší ochrana. S chemickými látkami nemohou pracovat, zatímco přírodním rozumí, třeba použití kompostu je pro ně přirozené. Silné chemické znečištění se nyní také dostává řekami a jezery do lesů a zahrad a tam zneklidňuje všechna stvoření. Je už běžné, že celé povodí ve velké oblasti se takovými látkami znečistí. Toto znečištění pak přechází do půdy a znovu zákeřně zasahuje do přírodních cyklů a harmonie. Skřítkové jsou na tyto věci velice vnímaví.

Ale přestože celá příroda prochází změnami, andělé a skřítkové vědí, že za tím vším existuje jednota vesmíru. Jsou součástí organického celku a toto přijímají. Lidé se také stávají otevřenější, je zde větší pochopení tím, jak se lidé učí meditovat a žít více v přírodě. Vytváří se pouto mezi lidmi a jiným dynamickým světem. To bude model pro budoucnost.

From: <https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link: https://duhovnipodpora.vzestup.net/detem/skutecny_svet_skritku/soucasne_podminky

Last update: **05.11.2014 12:08**

